

Programare orientată pe obiecte

Curs 2

Programarea în stilul C++

Programul 1

- IOSTREAM este pentru C++ ceea ce este STDIO.H
- `using namespace std;` - toate elementele bibliotecii standard C++ sunt declarate într-un spațiu de nume (namespace) și anume în namespace-ul cu titlul `std`.
- `cout << "Iata iesirea.\n";` // un comentariu de o linie
- funcție de ieșire nouă
- modul de realizare a comentariilor
- `cin >> i;` - funcție de intrare nouă
- `>>` - semnificație și de deplasare dreapta (*shift*) și de **flux** de informații (*stream*)
- `cout << i << " la patrat este " << i*i << "\n";` - asocierea mai multor operații de intrare/ieșire
- `return 0;` - returnarea valorii zero indică terminarea normală a programului
- `main()` este declarată uzual într-un program în C++ :
- nedeclarând nimic (ceea ce înseamnă că tipul returnat este `void`) sau returnând o valoare întreagă.
- Nu este obligatoriu ca `main()` să returneze o valoare.

Comparație C – C++

C

C++

Ex. 1

```
typedef struct CLS {  
    int a,b;  
} cls;  
cls oc_c;  
ob_c.a=1; ob_c.b=1;
```

```
class CLS{  
    int a,b;  
public:  
    CLS (int z=0) {  
        a=b=z;  
    }  
    CLS ob_c(1) ;
```

Ex. 2

```
text=malloc(strlen(s))  
free(text)
```

```
text=new char [strlen(s)]  
delete text
```

Operatori de intrare/ieșire

- Când sunt folosiți pentru operații de intrare/ieșire, operatorii << și >> sunt capabili să manevreze orice tip de date încorporat în C++.

*Atenție ! Operatorul >> lucrează cu șirurile în același fel în care o face și specificatorul %s pentru **scanf()**, adică încheie citirea intrării când întâlnește primul caracter de spațiu.*

Declaraarea variabilelor locale

```
/*    incorect în C, permis în C++    */  
int f()  
{  
    int i,k;  
    for (i=0; i <10; i++) {  
        k=i+1;  
        int j; /*    da eroare in C    */  
        j=i*2;  
        ...  
    }  
}
```

➡ Se pot declara variabile în C++ în orice punct dintr-un bloc, nu doar la început.

Prezentarea claselor în C++

► Cea mai importantă caracteristică din C++:

- *clasele* : pentru a crea un obiect în C++ trebuie să îi definiți mai întâi forma sa generală folosind cuvântul cheie **class**. Aceasta este similară sintactic cu o structură.

Exemplu (pentru o clasă care implementează o stivă) :

```
# define SIZE 100
// Aici se defineste clasa numita stiva
class stiva {
    int stiv[SIZE];
    int virf_stiva;
public:
    void init();
    void pune(int );
    int scoate();
```


Clasa

- secțiuni *private* (particulare), *publice*
- *funcții membre*, *variabile membre*
- **C++ class** creează un nou tip de date care pot fi folosite pentru a construi obiecte de acel tip.
- un obiect este o **instanțiere** (un exemplar) a unei clase exact în același fel în care altă variabilă este de exemplu un exemplar al tipului de date **int** (adică o clasă este o **abstractizare logică**, iar un obiect este **real**, clasa constituie **modelul** după care se generează **obiecte concrete** (care există în memoria calculatorului))

- Forma generală a declarării unei clase este :

```
class nume_clasa {  
    date si functii private  
public:  
    date si functii publice  
    } lista de obiecte;
```

- Acolo unde trebuie introdus codul pentru **funcțiile membre** ale unei clase, trebuie specificată apartenența la clasă prin scrierea numelui clasei urmat de :: înainte de numele funcției. Exemplu :

```
void stiva::pune(int i);  
{  
    if(virf_stiva==SIZE) {  
        cout << "Stiva este plina."  
        return;  
    }  
    stiv[virf_stiva]=i;  
    virf_stiva++;  
}
```

:: este operatorul de specificare a domeniului (operator de **rezoluție**)

Clasa – continuare 2

- Mai multe clase pot folosi **același nume de funcție**, iar compilatorul știe care funcție aparține fiecărei clase datorită operatorului de rezoluție (*polimorfism*).
- **Referirea** la un membru al clasei dintr-o secțiune de cod care nu face parte din acea clasă se face prin *numele obiectului* cu care facem legătura, *urmat de punct*, astfel :

stiva stiva1, stiva2;

stiva1.init();

Important ! în exemplul de mai sus **stiva1** și **stiva2** sunt obiecte distincte, iar inițializarea obiectului **stiva1** nu provoacă inițializarea obiectului **stiva2**. Singura legătură dintre ele este că ambele sînt obiecte de același tip (tipul **stiva**).

Clasa – continuare 3

Atenție ! Variabilele private ale unui obiect sunt accesibile doar funcțiilor membre ale obiectului. În exemplu precedent, nu putem avea în programul principal:

```
stival.virf_stiva=0;
```

(am încerca să accesăm variabile din domeniul privat și se generează un mesaj de eroare)

- Uzual funcțiile membre ale claselor sunt definite înainte de main() iar funcțiile obișnuite (nemembre) sunt definite după main() - dar nu e obligatoriu. În aplicațiile uzuale, se folosește includerea claselor asociate unui program în fișiere antet.

Supraîncărcarea funcțiilor

- *supraîncărcarea funcțiilor (overloading)*: în C++, două sau mai multe funcții pot să aibă același nume atât timp cât declarațiile lor de parametri sunt diferite.
- Se spune că funcțiile cu același nume sunt *supraîncărcate* iar procesul este numit *supraîncărcarea funcțiilor*.

Supraîncărcarea funcțiilor

- Exemplu : *Programul 1* (funcțiile `vabs()`): prima pentru valoarea absolută a unui întreg, iar următorul, pentru valoarea absolută a unui număr în virgulă mobilă, în precizie dublă (`double`). Chiar dacă aceste funcții efectuează acțiuni aproape identice, în C trebuie folosite nume diferite pentru a diferenția funcțiile între ele.

```
#include <iostream>
#include <conio.h>
using namespace std;

int vabs(int);
double vabs(double);

int main()
{
    cout << vabs(-10) << endl;
    cout << vabs(-22.5) << endl;
    _getch();
    return 0;
}
```

```
int vabs(int i)
{
    cout << "ABS pentru intregi" << endl;
    return i < 0 ? -i : i;
}

double vabs(double d)
{
    cout << "ABS pentru double " << endl;
    return d < 0 ? -d : d;
}
```

```
ABS pentru intregi
10
ABS pentru double
22.5
```

Moștenirea

- **Moștenirea** - una dintre caracteristicile cele mai importante ale unui limbaj de programare OO.
- În C++ - realizată prin acceptarea ca *o clasă să încorporeze în declararea sa altă clasă*.
- **Permite** construirea unei *ierarhii de clase*, trecerea de la cele mai generale la cele mai particulare :
 - definirea *clasei de bază*, care stabilește calitățile comune ale tuturor obiectelor ce vor deriva de aici; reprezintă *cea mai generală descriere*.
 - clasele derivate (obținute prin moștenire) din clasa de bază se numesc chiar *clase derivate* ; o clasă derivată include toate caracteristicile clasei de bază și în plus calități proprii acelei clase

Moștenirea (continuare 1)

► Exemplu (pentru clădiri)

Întâi declarăm clasa de bază clădire :

```
//clasa de baza  
  
class cladire {  
    int camere;  
    int etaje;  
    int supraf;  
public:  
    void nr_camere(int);  
    int cite_camere();  
    void nr_etaje(int);  
    int cite_etaje();  
    void nr_supraf(int);  
    int cite_supraf();  
};
```

În această clasă, clădirile sunt caracterizate prin proprietăți comune : număr de etaje, număr de camere, suprafață. Funcțiile membre care încep cu **nr** inițializează valorile datelor particulare iar cele care încep cu **câte** returnează acele valori.

Moștenirea (continuare 2)

Mai departe, putem folosi clasa aceasta pentru a deriva **apartament** și **scoala**

➡ *sintaxa pentru moștenire :*

```
class nume_clasa_derivata: acces nume_clasa_mostenita {
```

```
// aici este corpul noii clase
```

```
...
```

```
};
```

```
// casa este derivat din cladire
```

```
class casa : public cladire {
```

```
    int dormitoare;
```

```
    int bai;
```

```
public:
```

```
    void nr_dormitoare(int);
```

```
    int cite_dormitoare();
```

```
    void nr_bai(int);
```

```
    int cite_bai();
```

```
};
```

```
// scoala este derivat tot din cladire
```

```
class scoala : public cladire {
```

```
    int sali_clasa;
```

```
    int laboratoare;
```

```
public:
```

```
    void nr_sali_clasa(int);
```

```
    int cite_sali_clasa();
```

```
    void nr_laboratoare(int);
```

```
    int cite_laboratoare();
```

```
};
```

Moștenirea (continuare 3)

- Accesul poate fi public, private sau protected :
 - public - toate elementele publice ale clasei de bază vor fi publice, de asemenea, și în clasa derivată care o moștenește (de aceea, în exemplul prezentat toți membrii clasei apartament au acces la funcțiile membre din clasa clădire ca și cum ar fi fost declarate în interiorul clasei apartament (*cum ar fi să ai cheia de la apartamentul părinților*)
 - Totuși, funcțiile membre ale clasei apartament nu au acces la părțile private din clădire, în acest fel moștenirea neîncălcând principiul încapsulării, necesar în POO (*cum ar fi să ai cheia de la apartamentul părinților dar să nu ai acces peste tot în casă, unele camere să fie încuiate pentru tine*)

Moștenirea (continuare 3)

- *În concluzie, o clasă derivată are acces atât la propriii membri cât și la membrii publici ai clasei de bază.*
- *Exemplu: un program simplu, care evidențiază principiile și regulile enunțate și folosește clasa clădire ca și clasă de bază și clasele apartament și școala ca și clase derivate - Programul 2*
- *Avantaje ale moștenirii : utilizarea ierarhiilor de clase, suport pentru polimorfismul din timpul rulării prin mecanismul funcțiilor virtuale*